

Rapport från IFLA WLIC 2022

Karolina Andersdotter

I år var det äntligen dags för Dublin och de irländska biblioteken att vara värdar för IFLA:s årliga konferens WLIC (/vlik/), World Library and Information Congress (det finns en [dålig Wikipediasida om WLIC](#), varsågod för Wikipediaskrivstugetips!). Konferensen, som ägde rum första gången i Rom 1928, skulle ha ägt rum i Dublin 2020 men detta sköts på framtiden på grund av covid-19-pandemin. Efter en digital upplaga av konferensen 2021 (imponerande i sig med tanke på konferensens globala ansats) så fick nu världens bibliotekarier träffas igen på Smaragdön. Jag lyfter i den här rapporten upp några utvalda intressanta punkter och passar på att hänvisa till [mitt twitterflöde från konferensdagarna](#) för den som vill ha en kronologisk ögonblicksbild av konferensen.

Hur globalt är IFLA?

Med världens bibliotekarier menas alltså en förvisso bred representation av länder, men å andra sidan ser deltagandet ut så här fördelat på regioner (jag använder här samma regionindelning som IFLA):

WLIC-deltagare 2022 i Dublin, uppdelade efter region

Region	Antal deltagare
Asien-Oceanien	140
Europa	635 (485 exkl. värdlandet Irland)
Latinamerika och Karibien (LAC)	17
Mellanöstern-Nordafrika (MENA)	44
Nordamerika (USA och Kanada)	236
Subsahariska Afrika	68

Delvis orsakades denna uppdelning förstås av kvarvarande reserestriktioner relaterade till covid-19 så som jämförelse så sammanställde jag också deltagarna på WLIC i Aten 2019 nedan.

WLIC-deltagare 2019 i Aten, uppdelade efter region

Region	Antal deltagare
Asien-Oceanien	428
Europa	1177 (876 exkl. värdlandet Grekland)
Latinamerika och Karibien (LAC)	92
Mellanöstern-Nordafrika (MENA)	91
Nordamerika (USA och Kanada)	339
Subsahariska Afrika	155

Jag tycker att det är intressant att fundera på den globala representationen och vad eventuella skevheter i den innebär för IFLA som organisation. Det går att problematisera representationen på olika sätt beroende på om man främst ser IFLA som kompetensutveckling, en möjlighet för nätverkande eller som en informationspolitisk påverkansorganisation. Min åsikt är att det

sistnämnda är IFLA:s absolut viktigaste roll - när IFLA proklamerar att de är "the global voice of libraries" till FN-organ och andra internationella sammanslutningar så är det viktigt att det finns en bred och tydligt förankrad representation.

Naturligtvis är WLIC-deltagandet inte det enda sättet att delta i IFLA:s arbete, så att enkom utgå från det för att avgöra representation kan bli missvisande. Om man tittar på IFLA:s medlemmar (biblioteksföreningar och biblioteksinstitutioner) ser man också en viss snedfördelning mot globala nord. Man kan också titta på arbetet i IFLA:s sektioner. Ferreira och Toffoli gjorde en intressant granskning av LAC-regionens representation i IFLA-sektionernas kommittéer till WLIC 2019, [How are the IFLA Sections Standing Committees Members geographically distributed?](#), som är läsvärd. Jag har tillsammans med Almuth Gastinger (NTNU, Trondheim) diskuterat att göra en liknande granskning för de nordiska länderna (min hypotes är att nordisk representation i IFLA är mycket stor i förhållande till de flesta andra länderna), men vi har inte kommit till skott än och jag tror kanske inte att jag kommer ta mig tid för att göra det framgent heller.

Huvudprogram i tre dagar - postersessionerna höjdpunkt

Konferensens huvudprogram pågick i tre dagar, 26-28 juli. Dagarna innan och efter konferensen innehöll bland annat möten med styrelsen och med sektioners (och andra arbetsgruppers) kommittéer. Jag var inte inblandad i något av detta. Min huvudpunkt var istället postersessionerna och jag bemannade min utställda poster två timmar på onsdagen och två timmar på torsdagen för att berätta mer om forskningsprojektet Astrid Lindgren-koden och hur bibliotek, forskare och medborgarforskare samarbetat för att knäcka "Astrid Lindgren-koden", det vill säga hennes svårlästa stenografimanus. [Postern är uppladdad i IFLA:s arkiv](#) och jag har bäddat in en tweet nedan för ett liveperspektiv (inklusive konferensbakgrundsbrus!) :)

Come have a look at the process of deciphering Astrid Lindgren's shorthand manuscripts through expert crowdsourcing! Librarians are key in facilitating research involving the public through citizen science. [#WLIC2022](#) PS. scan the QR code for an extended narrative! pic.twitter.com/3xkNc3oS3q

— Karolina Andersdotter (@Karolingva) [July 26, 2022](#)

Digitalisering, tillgängliggörande och spridande av kulturarvssamlingar är frågor som engagerar många biblioteksinstitutioner och det märktes under postersessionerna. Jag hade många intressanta diskussioner med förbipasserande och det som verkade intressera mest var det innovativa sättet att interagera med medborgarforskare för att öka och bibehålla ett engagemang i projektet (i den nyss utkomna artikeln [Secretaries at Work: Accessing Astrid Lindgren's Stenographed Manuscripts through Expert Crowdsourcing](#) beskriver jag och Malin Nauwerck bland annat hur många crowdsourcingprojekt, t.ex. storskaliga transkriberingsprojekt, stagnerar efter ett tag och hur social interaktion under processen kan förändra detta), att vi hade lyckats nå en grupp (äldre kvinnor) som är underrepresenterade inom medborgarforskning samt att vi kunnat bidra med en meningsfull och social aktivitet under covid-19 som glädde våra deltagare eftersom då på grund av restriktioner var väldigt isolerade. En av deltagarna beskrev våra hackathonträffar som "en ljuspunkt i en annars dyster tid". Det tycker jag är väldigt fint!

"Out in the Open"-sessionen - ett bra exempel på dålig organisationskultur

Konferensprogrammet består huvudsakligen av olika sessioner som ordnas av IFLA-sektioner. Eftersom IFLA:s ledning har haft ett väldigt turbulent år så ordnade IFLA:s styrelse en session som hette *Out in the Open: Recent Governance Developments at IFLA*. Skärmdump av sessionens beskrivning och deltagare nedan.

Track: Other
Type: Special Sessions
Room: Liffey A

Thursday, July 28, 11:00 - 12:30

Session 141 Out in the Open: Recent Governance Developments at IFLA

Chair: Barbara Lison, IFLA President, Germany
Moderator: Winston Tabb, University Libraries and Museums at the Johns Hopkins University, United States

Members of IFLA's Governing Board will address recent governance developments at IFLA and respond to the some of the concerns expressed by members.

Panelists:
Barbara Lison
Winston Tabb
Kirsten Boelt, Governing Board Member-at-large, Denmark
Halo Locher, Delegate of the Governing Board, Switzerland
Jaap Naber, IFLA Treasurer, Netherlands

Jag tog tillfället i akt att ställa två enkla frågor (jag tycker verkligen inte att frågorna är särskilt komplicerade):

1. There seems to be a conflict of interest between IFLA and SIGL since the former Secretary General of IFLA is still Secretary General of SIGL. How would IFLA deal financially with a separation from SIGL?

Som sakupplysning hade vi alltså fått veta att SIGL står för c:a 66% av kostnaderna för IFLA:s HQ i Haag. Vidare hade generalsekreteraren för IFLA alltså blivit sparkad från sitt jobb. Barbara Lisons svar på den här frågan var att det inte finns en intressekonflikt.

2. Do you think IFLA's lack of internal transparency could be a threat to IFLA's credibility in our advocacy for freedom of expression, freedom of information and transparency?

Som ni minns från inledningen i denna rapport så anser jag att IFLA:s roll som internationell informationspolitisk påverkansorganisation är den absolut viktigaste rollen IFLA spelar. Därför kan det vara ett problem för IFLA:s trovärdighet i frågor som handlar om ökad transparens och ansvarsutkrävande om det finns en spridd uppfattning om att IFLA är en icketransparent organisation (oavsett om man håller med om detta eller ej). Barbara Lisons svar på den här frågan var att IFLA inte hade ett problem med transparens.

Det ställdes många fler intressanta frågor och alla bemöttes med ett ickesvar eller med ett "på grund av pågående rättsak så kan vi inte säga något". Out in the open, indeed. Tyvärr fanns det också en förvillande diskurs om att kravet på transparens hade att göra med tillfredsställelse av folks nyfikenhet, vilket naturligtvis är falskt. Poängen med transparens är inte att möjliggöra skvaller, utan att möjliggöra ansvarsutkrävande.

Jag har fått ganska många kommentarer efteråt, bland annat om att Barbara Lison och Winston Tabb var väldigt otrevliga mot (och rentav mobbade) mig. Eftersom det här inte är min första rodeo (när jag som student var ordförande i en studentorganisation så satt jag i en styrelse där en gubbe brukade ta ur sin hörapparat när jag pratade) så lade jag inte märke till det här under själva frågestunden.* Möjligen tyckte jag att det var konstigt att moderatorn Tabb inte avbröt alla andra

som ställde frågor efter mig i samma utsträckning som han avbröt mig (eftersom jag var först ut med att ställa frågor så trodde jag bara att Tabb och Lison kommit överens om mötesstrategin att avbryta samtliga frågeställare men det visade sig framför allt vara mig de avbröt - ganska oförskämt faktiskt!) Om man vill titta på haveriet till frågestund så finns det [tillgängligt på IFLA:s YouTube-kanal](#).

** Jag låter kanske lite blasé när jag pratar om detta, och det är mycket riktigt så att jag är för trött och luttrad för att bli upprörd när denna typ av härskartekniker drabbar mig. Men på det stora hela är det naturligtvis en stor sorg för det öppna, demokratiska samtalet att jag har vant mig vid detta och knappt ids rycka på axlarna. Jag vill verkligen betona att det aldrig under några omständigheter är okej att bete sig om Lison, Tabb eller studentorganisationsgubben på ett möte och om du ser detta hända så bör du genast ingripa och säga ifrån. Jag vill också uttrycka tacksamhet för att Ingrid Bon gjorde just detta under Out in the open-sessionen - en omedelbar reaktion värdesätter jag mycket högre än beklagande kommentarer i efterhand.*

Tack till det fantastiska Eire!

Jag vill till sist tacka den irländska nationella organisationskommittén ([läs deras välkomstmeddelande här](#)) för en fantastisk konferens och alla kringprogram. Irland är kanske det bokligaste landet i världen, alla irländska bibliotekarier jag träffade var briljanta och generösa och jag är särskilt tacksam att jag fick fråga ut en grupp unga bibliotekarier om irländsk politik och kulturhistoria. Superintressant! Jag skulle naturligtvis kunna skriva en hel roman om detta ("visste ni att Sinn Féin nuförtiden...?") men jag avslutar i stället min IFLA-rapport här med en bild på mig och *my one true love*.

